

**การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคถาม – ตอบ ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**

The Development of English Activity Packages Based on Asking – Answering

Technic To Enhance English Speaking Ability Of Prathomsuksa 1.

สันติ ดารกะพงษ์¹

จันทร์พา ทัดภูธร²

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นวิจัยทดลอง มีวัตถุประสงค์ของงานวิจัยเพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคถาม – ตอบ ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อาการพูดภาษาอังกฤษ 3) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้อาการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคถาม – ตอบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/4 จำนวน 35 คน โรงเรียนเทศบาลศรีบุญยานุสรณ์ อำเภอกะพ้อม แบน จังหวัดสมุทรสาคร สังกัดเทศบาลเมืองกะพ้อมแบน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) ชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคถาม – ตอบ ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 4) แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคถาม – ตอบ สามารถพัฒนาการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.21/88.57 2) นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 88.57 และมีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.42 3) นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 77.14 และมีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 22.85 4)

¹ นักศึกษาหลักสูตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

² ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักสูตร

นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับดีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และระดับพอใช้จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28

คำสำคัญ: การพัฒนาชุดกิจกรรม,เทคนิคถาม-ตอบ,การพูดภาษาอังกฤษ

1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสำคัญของโลก ภาษาอังกฤษปัจจุบันคือภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางของโลก ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของมนุษยชาติ เป็นภาษาที่มนุษย์บนโลกใช้ติดต่อระหว่างกันเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติ เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกันทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้ทุกชาติทุกภาษาจึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ เป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาตลอดชีวิต

หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้กำหนดภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนต้องได้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานคือภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 1) ผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ย่อมปรับตัวอยู่ในสังคมได้ และยังพัฒนาตนเองได้อย่างรวดเร็ว ทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของโลก

ในการจัดการศึกษาปัจจุบันได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ซึ่งการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์นั้น ผู้เรียนจะต้องมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ครูผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะมีประสิทธิภาพได้ก็ต่อเมื่อสามารถพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ภาษาอังกฤษได้ในชีวิตประจำวัน และการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้นั้น ครูผู้สอนต้องรู้วิธีการจัดการเรียนรู้ และนำเทคนิคต่างไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์และให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับรูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน จากการศึกษาวิจัยการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553 : 21) พบว่าผู้เรียนยังขาดทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการสื่อสาร ได้แก่ การฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (2556 : 68)ที่ได้ดำเนินการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาอังกฤษ ในภาพรวมระดับประเทศพบว่าในปีการศึกษา 2555 นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 36.99 ปีการศึกษา 2556 นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 33.82 ซึ่งเป็นคะแนนที่ต่ำกว่าเกณฑ์และมีแนวโน้มต่ำลง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ต้องแก้ไขปรับปรุง โดย

สาเหตุของปัญหาดังกล่าวอาจเกิดจาก ความเบื่อหน่ายต่อการเรียน หรือการจัดการเรียนรู้ที่ยังไม่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารได้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนและปฏิบัติด้วยตนเองภายใต้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมต่อผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดีผู้เรียนจะต้องมีโอกาสดูฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดการกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ควรให้ความสำคัญกับสื่อการเรียนรู้ เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างแท้จริง ครูผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนา และเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้ด้วยเหตุนี้จึงควรนำสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจใฝ่การเรียนรู้ และจดจำได้นานขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การจะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนการสอนจึงควรมีลักษณะที่ผู้สอนจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และความรอบรู้ นอกจากนั้นการจัดกระบวนการเรียนการสอนยังควรสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และการเรียนภาษาจึงควรประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา ซึ่งกิจกรรมควรฝึกให้ควบคู่กับการเรียนรู้ที่ไปสู่การเรียนรู้ที่พึ่งตัวเองได้

(Learner-Independence) และสามารถ เรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) (กรมวิชาการ, 2544) อันนำไปสู่การใช้ภาษาให้ถูกต้องคล่องแคล่วเหมาะสม และใช้ได้จริงมากที่สุด อย่างไรก็ตามในปัจจุบันปัญหานักเรียนขาดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ รวมถึงขาดความมั่นใจ ในตนเอง

อันเนื่องมาจากบุคลิกภาพส่วนตัว ความกลัวจะพูดเพราะสำเนียงไม่ดี ขาดความรู้เรื่องไวยากรณ์ หรือการใช้คำในบริบท รวมถึงขาดคลังคำที่มากพอ การจะแก้ปัญหานี้ได้ การจัดการกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับสถานการณ์จริง ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจ และผ่อนคลาย โดยกิจกรรมเหล่านี้ต้อง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษา เสริมสร้างความมั่นใจ และรู้วิธีการเรียนภาษาต่างประเทศ

เสาวภาคย์ ศรีโยธา (2555, อ้างในเจตน์สฤษฎ์สังขพันธ์ และคณะ, 2558) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการเรียนภาษาอังกฤษเพราะนักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษน้อย ผู้เรียนไม่กล้าพูดไม่กล้าแสดงออก ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และมีทักษะการพูด ฟัง อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษน้อย ทำให้เป็นปัญหาต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เจตน์สฤษฎ์สังขพันธ์ เก็ดถวา บุญปรากร และวันทนา ไกรฤกษ์ (2558) ศึกษาสภาพ และปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาสังกัดเทศบาลใน

พื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้พบปัญหาหลายประการ อาทิ ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน เช่น ครูขาดทักษะในการใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยเสริมในการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ ครูขาดเทคนิคการสอนที่หลากหลาย ครูไม่สามารถสร้างบทเรียนเสริมการเรียนการสอนได้ ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน เช่น นักเรียนส่วนใหญ่ไม่กล้าพูดหรือกล้าแสดงออกในกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าไม่มีความจำเป็นต้องใช้ นักเรียนคิดว่า ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก นักเรียนมีความรู้ทั่วไปน้อยทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษ ปัญหาด้าน ตำราและสื่อการสอน เช่น การขาดแคลนอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ ขาดแคลนหนังสืออ่านนอกเวลา ขาด แหล่งค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม จำนวนอุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ และขาดการผลิต เอกสารประกอบการสอนและสื่อการสอน

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและ สาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดีเท่าที่ควรอาจมีสาเหตุมาจากด้านครูผู้สอนใช้วิธีสอนแบบดั้งเดิม สื่อการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ ไม่ใช้แรงจูงใจในการเรียนการสอนด้านตัวนักเรียนพื้นฐานความรู้เดิมไม่พอเพียงมีเจตคติที่ไม่ดีในวิชาภาษาอังกฤษซึ่งมีแนวทางแก้ไขคือด้านครูผู้สอนปรับเปลี่ยนยุทธวิธี ในการจัดการเรียนการสอนให้แรงจูงใจในการเรียนการสอนผู้วิจัยเห็นว่าเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดและสามารถดำเนินการแก้ไขได้ทันที คือ ด้านครูผู้สอนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นถ้าครูมีความรู้ ความเข้าใจ เลือกสื่อและเทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ นานามาใช้ได้อย่างเหมาะสมกับวัยของนักเรียน

ชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมเป็นนวัตกรรมการสอนที่ประกอบด้วยคู่มือครูคู่มือนักเรียน เนื้อหา กิจกรรม สื่อประสมหลายอย่างมาสัมพันธ์กันและเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพและผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียน โดยได้จากประสบการณ์หรือการฝึกหัด โดยให้สอดคล้องกับเนื้อหาจุดประสงค์และประสบการณ์ต่างๆก่อให้เกิดการจัดการสอนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสอดคล้องกับ ฅนภัทร พุทธสรณ์ (2551) นลินี อินติกา (2551) กล่าวว่า เป็นชุดการเรียนการสอนที่ครูสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้โดยอาศัยกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบต่าง ๆ มีลักษณะเป็นชุด โดยผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง มีครูเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ ในแต่ละชุดประกอบด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ แบบทดสอบที่นำหลักการทางจิตวิทยามาใช้ประกอบ เพื่อให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

เมื่อมีชุดกิจกรรมแล้ว สิ่งที่น่าสนใจสำหรับการเรียนการสอนคือ เทคนิคการสอน ผู้วิจัยได้ศึกษาเทคนิคการสอนหลายรูปแบบ แต่รูปแบบที่น่าจะนำมาใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นคือ เทคนิคการตั้งคำถาม(ไสว พักขาว, 2544: 234-235) อ้างถึงในคณิงนิจ รุ่งโรจน์, 2556 : 3-4)ทักษะการตั้งคำถามจัดเป็นทักษะที่สำคัญของการสอนภาษาต่างประเทศ เพราะผู้สอนและผู้เรียนจำเป็นต้องมีปฏิสัมพันธ์กันในการโต้ตอบ พูดคุย

สื่อสารกันตลอดเวลา เพื่อให้มั่นใจว่ามีความเข้าใจตรงกัน คำถามที่ใช้ถามต้องกะทัดรัด ไม่ยาวหรือซับซ้อนจนเกินไป ผู้เรียนสามารถโต้ตอบได้ตรงประเด็น คำถามที่ที่จะต้องเตรียมไว้ล่วงหน้า การถามอย่างเดียวไม่พอ ผู้สอนควรสนใจฟังคำตอบของนักเรียน ถ้าเขาตอบไม่ถูก ผู้สอนควรจะใช้คำถามให้ง่ายขึ้น หรือช่วยแก้ไขข้อบกพร่อง รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษสำหรับประโยชน์ของการใช้เทคนิคการตั้งคำถามช่วยให้นักเรียนกับครูสื่อความหมายกันได้ดีขึ้น ช่วยครูในการวางแผนการเรียนการสอนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้ครูสามารถกำหนดองค์ประกอบของงานที่มอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ สร้างแรงจูงใจและกระตุ้นความสนใจของนักเรียน และแสดงให้เห็นถึงความไม่เข้าใจของนักเรียนเบื้องต้น ช่วยเน้นประเด็นสำคัญของสาระการเรียนรู้และทบทวนสาระที่สำคัญในเรื่องที่เรียน ช่วยครูในการประเมินผลการเรียนการสอน และวินิจฉัยจุดแข็งจุดอ่อนของนักเรียนได้ช่วยสร้างลักษณะนิสัยการขบคิดให้กับนักเรียน ตลอดจนนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียนตลอดชีวิต

ผู้วิจัยจึงสนใจในการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมมาใช้ในการจัดการเรียนรู้และใช้เทคนิคการตั้งคำถามเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นระบบ และผู้เรียนได้ใช้ความสามารถในการตั้งคำถามแสวงหาความรู้และคำตอบในชุดกิจกรรมด้วยตนเอง และสรุปความรู้ที่ได้รับอย่างถูกต้องรวมทั้งการทำแบบฝึกทักษะที่อยู่ในชุดกิจกรรมจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสามารถพัฒนาให้ผู้เรียน คิดเป็น และแก้ปัญหาเป็น (ไสว พิกขาว : 21) ดังนั้นกิจกรรมที่ถูกออกแบบมากับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้กับนักเรียน จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพควบคู่ไปด้วย จากการศึกษางานวิจัยของวิชชุดา กรุงศรี (2554 : 116) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเรื่อง Plants for Life โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้น โดยได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 86.53 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญประภา มีเพียร (2557:74) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.31/75.04 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากความสำคัญของการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า นักเรียนควรได้รับการฝึกทักษะในการพูดและตั้งคำถามเพื่อแสวงหาคำตอบ ทางผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิค

ถาม-ตอบ ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลศรีบุญยานุสรณ์เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ อันเนื่องจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ยังขาดทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการพูด เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการพูด ทั้งในการตั้งคำถามและตอบคำถามภาษาอังกฤษและสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคถาม-ตอบ ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคถาม-ตอบ ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคการถาม-ตอบ

3 สมมติฐานของงานวิจัย

1. ชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคถาม-ตอบ ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80/80
2. นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้จากการใช้ชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคถาม-ตอบ ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษ ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนรู้ผ่านชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคถาม-ตอบส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีพฤติกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการถาม-ตอบอยู่ในระดับดี

4. ขอบเขตของงานวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลศรีบุญยา-นุสรณ์ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร สังกัดเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 5 ห้อง รวมทั้งสิ้น 198 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/4 จำนวน 35 คน โรงเรียนเทศบาลศรีบุญยา-นุสรณ์ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร สังกัดเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

4.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น

ชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคถาม – ตอบส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษ

ตัวแปรตาม

1. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ
3. พฤติกรรมการเรียนรู้
4. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

4.3 เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการทดลองนำมาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลศรีบุญยา-นุสรณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 5 เรื่อง เรื่องละ 3 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมง ดังนี้

1. Number
2. Places
3. What do I have?
4. I am six.
5. My body.

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย

1. ชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคถาม – ตอบส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน

3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ

4. แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลศรีบุญยานุสรณ์ โดยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. อธิบายและชี้แจงชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคถาม - ตอบ ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้นักเรียนเข้าใจ

2. ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมเทคนิคถาม - ตอบ ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 ชุด 15 ชั่วโมง การจัดกิจกรรมทำทั้งในและนอกเวลาเรียน

3. ครูเริ่มสอนโครงสร้างของประโยคคำถามและคำตอบ และดำเนินการสอนโดยครูเป็นผู้ชี้แนะเกี่ยวกับเรื่องที่สอน หลังจากนั้นให้นักเรียนจับคู่สนทนา โดยครูเป็นผู้สังเกต ทั้งนี้ครูให้เวลานักเรียนประมาณ 15 นาทีแล้วจึง ทดสอบการพูดเพื่อเก็บคะแนนความสามารถในแต่ละชุด การทดสอบ ครูให้นักเรียนจับคู่มาจับฉลาก

เพื่อตั้งคำถามและตอบคำถามจากภาพ คู่ละ จำนวน 3 ประโยค ทั้งนี้อาจใช้การทดสอบนอกเวลา

4. เมื่อสอนครบทั้ง 15 กิจกรรม จึงทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อเก็บคะแนน

5. เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดนำไปประมวลผลและวิเคราะห์

6. สรุปผล อภิปรายผล โดยใช้ตารางการพรรณนา

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ความสามารถในการเรียนรู้ การพูดภาษาอังกฤษ ใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ ใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

3. วิเคราะห์แบบประเมินพฤติกรรม ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean)

8. ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคถาม – ตอบ ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.21/88.57 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคล โดยใช้เทคนิคถาม-ตอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์จำนวน 31 คนคิดเป็นร้อยละ 88.57 และมีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.42

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคถาม – ตอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์จำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 77.14 และมีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 22.85

4. พฤติกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคถาม – ตอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับ ดีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และระดับพอใช้จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 14.28

9. อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคถาม-ตอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สามารถอภิปรายผลซึ่งเป็นข้อค้นพบได้ดังต่อไปนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคถาม - ตอบนักเรียนจำนวน 35 คน พบว่า ชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคการถาม-ตอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.21/88.57 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคถาม - ตอบส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษ หนังสือ New Express 1, New Express 2 หน่วยการเรียนรู้เรื่อง 1. Number 2. Places 3. What do I have? 4. I am six. และ 5. My body โดยทำการวิเคราะห์จากโครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลศรีบุญยานุสรณ์ และจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นผ่านกระบวนการกลั่นกรองการตรวจสอบแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญและได้ทำการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะมีค่า IOC เท่ากับ .66 – 1.00 ซึ่งสอดคล้องกับ ฅภัทร พุทธสรณ์ (2551) กล่าวว่า ชุดการเรียนการสอนที่ครูสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้โดยอาศัยกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบต่าง ๆ มีลักษณะเป็นชุด โดยผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง มีครูเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ ในแต่ละชุดประกอบด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ แบบทดสอบที่น่าหลักการทางจิตวิทยามาใช้ประกอบเพื่อให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด และคณิง รุ่งโรจน์. (2556: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการใช้คำถาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยเทคนิค

การใช้คำถาม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.55/85.18 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 และวราพรรณ จิตรัมย์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.34/76.32 ซึ่งผ่านเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ 2. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคล โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 88.57 และมีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.42

สนับสนุนกับแนวคิดของ แฮริส (Harris, 1988) และบาร์ทซ์ (Bartz, 1979) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารที่สอดคล้องกันก็คือ 1. ความคล่องแคล่วความต่อเนื่องความราบรื่น และมีความเป็นธรรมชาติในการพูด (Fluency) 2. ความเข้าใจ (Comprehensibility) คือความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสารออกมา ส่วน แฮริส (อ้างอิง) เน้นความสามารถในด้านการออกเสียง (Pronunciation) คำศัพท์ (Vocabulary) หลักภาษาและไวยากรณ์ (Grammar)

สอดคล้องกับจิตพิมล พลสมบัติ (2549:บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นการประเมินผลตามสภาพจริง ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนของทั้งสองกลุ่ม สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 วราพรรณ จิตรัมย์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT มีค่าเท่ากับ 0.5824 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางพัฒนาการ การเรียนรู้เท่ากับ 0.5824 หรือคิดเป็น ร้อยละ 58.24

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 77.14 และมีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 22.85 จะเห็นได้ว่าชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นนวัตกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสนองความสามารถ ความสนใจและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นสื่อการเรียนการสอนที่ดี เพราะในชุดกิจกรรม ประกอบด้วย คู่มือครู คู่มือนักเรียน เนื้อหา กิจกรรม สื่อประสมหลายอย่าง มาสัมพันธ์กันและเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพ และผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยได้ จากประสบการณ์

หรือการฝึกหัดโดยให้สอดคล้องกับเนื้อหาจุดประสงค์และประสบการณ์ต่าง ๆก่อให้เกิดการจัดการสอนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งสอดคล้องกับณัฐกานต์ ดันทิพย์ (2547) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 คือเฉลี่ยร้อยละ 86.25 วราพรณ จิตรัมย์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. พฤติกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับ ดีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และระดับพอใช้จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนให้ความร่วมมือ สนใจและตั้งใจในการเรียน อีกทั้งกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในรูปแบบประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวันและสถานการณ์จริงซึ่งเป็นพื้นฐานในการสนทนาภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ ภูวดล แก้วมณี (2551 : 4) ที่กล่าวไว้ว่าพฤติกรรมการตั้งใจเรียนเป็นพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงความสนใจ เอาใจใส่ในการเรียนการสอน ตัวครู และอุปกรณ์การสอนที่ครูใช้รวมทั้งติดตามการเรียนการสอนโดยการตอบคำถามเกี่ยวกับการเรียน ทำงานและร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ครูกำหนดรวมถึงการเอาใจใส่ และมีความรับผิดชอบต่อกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนมอบหมายในเวลาอิสระอีกด้วย และฮอลตัน(ภูวดล แก้วมณี.2551:11 ; อ้างอิงจาก Halton.1964.pp.20-25)กล่าวว่าไว้ว่า ความตั้งใจเรียนคือความจดจ่อของจิตใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งทำให้นุคคลมีสมาธิ ซึ่งการเรียนวิชาที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่ไม่มีความตั้งใจ

10. ข้อค้นพบจากการวิจัย

การใช้เทคนิคถาม - ตอบเพื่อส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยครูผู้สอนได้ใช้คำถามสั้นๆ สร้างความเข้าใจและ สิ่งที่คุณเรียนกำลังเรียนรู้หรือสัมพันธ์กับความรู้เดิมของผู้เรียน

เริ่มจากคำถามง่ายที่จะนำผู้เรียนคิดหาคำตอบ สร้างแรงจูงใจในการตอบ ตัวอย่างคำถาม ได้แก่ “What is it” และครูชี้ไปยังสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเพื่อให้นักเรียนตอบ หลังจากสอนครูได้ฝึกให้นักเรียนได้โต้ตอบกับเพื่อนในชั้นเรียน โดยวิธีนี้ทำให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงออกและอยากมีส่วนร่วมในการสนทนาได้ตอบกับเพื่อนและครูในชั้นเรียน ทำให้นักเรียนกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษ นำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการพูดที่ดี

ขึ้น ตรงกับทฤษฎี Learning by doing ของ John Dewey และ Keith and Helen (1999) ได้กล่าวว่า การสื่อสารแบบเผชิญหน้ากันจะช่วยทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น

วิธีการใช้เทคนิคการตั้งคำถามเป็นอีกวิธีที่ทำให้นักเรียน เรียนรู้หลักไวยากรณ์พื้นฐานภาษาอังกฤษหน้าที่และตำแหน่งของคำในประโยคว่าคำใดควรอยู่ตำแหน่งใดของประโยค เช่น ต้องการถามว่าคุณมีหนังสือกี่เล่ม นักเรียนก็จะรู้ว่าต้องเริ่มต้นคำถามว่า How many แล้วตามด้วยสิ่งที่ต้องการถาม books (How many books?) หากต้องการตอบคำถามข้างต้นว่าฉันมีหนังสือ 5 เล่ม. นักเรียนจะรู้ว่าต้องขึ้นประโยคด้วย I (ประธาน) ตามด้วย have (verb) และ five books ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้หลักไวยากรณ์พื้นฐานภาษาอังกฤษที่ถูกต้องสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และเป็นความรู้ติดตัวผู้เรียนเพื่อนำไปใช้ในระดับต่อไปได้

11. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้งาน

1.1 ควรมีใบงานเพื่อช่วยนักเรียนในเรื่องของการจดจำตัวสะกดของคำศัพท์ในบทเรียน เพื่อให้ นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้มากขึ้น

1.2 สื่อที่จะนำไปใช้ ควรกระตุ้นความสนใจหรือเป็นสิ่งที่นักเรียนสามารถพบเห็น ได้จริงในชีวิตประจำวัน และควรมีขนาดเหมาะสมหรือทำเป็นสไลด์

1.3 ในการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในขณะที่ร่วมกิจกรรม ควรมี Native speaker มาช่วยถามเพื่อทดสอบความสามารถของผู้เรียนเพื่อให้การเรียนรู้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรใช้เทคนิคการตั้งคำถามเพื่อพัฒนาทักษะการพูดในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อศึกษาพัฒนาการการพูดและการฟังของนักเรียน

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.

(2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). *รายงานการติดตามประเมินผลการจัดการศึกษาของประเทศ*.

กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ. (2556). ผลสอบทางการศึกษาปีการศึกษา 2556. สืบค้น 11 กันยายน 2560

จาก <http://phichituta.files.wordpress.com>

กรมวิชาการ.กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.

คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกรมวิชาการ.สำนักพิมพ์กรม
วิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

คณินิจ รุ่งโรจน์. (2556). การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการใช้คำถาม สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ คม. (หลักสูตรและการสอน) : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระ
เจดีย์สงขลา. สังขพันธ์, เกตุฉา บุญปรากร และวันทนา ไกรฤกษ์. (2558). สภาพและปัญหาการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษของ โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้”.
รายงานการประชุมภาคใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6, น. 274-277.

ชัยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2551). ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้ การสอน. พิมพ์
ครั้งที่ : 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

ชูขวัญ รัตนพิทักษ์ธาดา, ผลของการสอนกลวิธีในการปฏิสัมพันธ์ ที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร และการใช้กลวิธีในการปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5, วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543), abstract.

ฉัตร พุทธธรรม. (2551). “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ และความคิดสร้างสรรค์ทาง
วิทยาศาสตร์ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม
การรู้ตนวิทยาศาสตร์”. ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ณัฐกานต์ ดันทิพย์. (2547). การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่
ที่ 6. วิทยานิพนธ์ คม. (หลักสูตรและการสอน): มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิษฐ์

ณัฐพล แยมสอาด. (2551). การศึกษาตัวแปรเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ในระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่การศึกษา 2
กรุงเทพมหานคร. ปริญาญานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นลินี อินธิคา. (2551). “ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เรื่อง สารรอบตัว สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” ปริญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตร และการสอน มหาวิทยาลัยราช
ภัฏอุดรดิษฐ์.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2549). การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน . กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปรัชญา อากาศ. (2548). ทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- พรสวรรค์ ลีป้อ. (2550). สอดคล้องวิธีการสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่.
กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์
- เพ็ญประภา มีเพียร. (2557). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะรู้ การเขียน
คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตร และการสอน). อุบลราชธานี
: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ภูวดล แก้วมณี. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เขตวัฒนา จังหวัด
กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท คศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- ระพีพร โพธิ์ศรี. (2549). การสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือสำหรับการวิจัย .คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏอุดรดิตถ์
- ราตรี นันทสุคนธ์. (2554). การวิจัยในชั้นเรียนและการวิจัยพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : จุฑทอง.
- วราพรธณ จิตรัมย์. (2559). ผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT. วิทยานิพนธ์. ค.ม. (หลักสูตรและการจัดเรียนรู้).
บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- วรวิทย์ นิเทศศิลป์ . (2551). สื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สกายบุคส์.
- วิษุตา กรุงศรี. (2554). สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง *Plants for Life* โดยใช้รูปแบบการสอน
ภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแม่ทราย (ศุภราชบุรีเจริญ
วิทย์) อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การจัดการเรียนรู้). พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สุกัญญา แยมขิม. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร. สารานิพนธ์ คศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุคนธ์ สิ้นพานนท์. (2551). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. พิมพ์ครั้งที่: 2.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ 9119 เทนนิคพรีนติ้ง.
- สุพัตรา กองทรัพย์.(2548). การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงาน
ปฏิบัติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ ค.ม.,มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

- สุภาพร มากแจ้ง ; และคนอื่น ๆ. (2544). *รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวพระราชดำริ ระยะที่ 1 การสร้างรูปแบบการเรียนรู้ “ฉลาดรู้”*. กรุงเทพฯ:สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2550). *19 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ภาพพิมพ์
- เสาวภาคย์ ศรีโยธา. (2555). “ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยาย โอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1.” สารนิพนธ์
- ศิลปศาสตร รมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิโรฒ.
- Anderson, L. W.&Krathwohl, D. R. (eds.) (2001). *Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing: A Revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objectives*. New York: Addison Wesley Longman.
- Bartz, W.H. (1979). *Testing Oral Communication, in the Foreign Language Classroom: Language in Education: Theory and Practice*. Virginia: The Centre for Applied Linguistic.
- Bloom, Benjamin S. (1956). *Taxonomy of Educational Objectives, the Classification of Educational Goals— Handbook I: Cognitive Domain*. New York: David Mac Kay Company, Inc
- Bloom, Benjamin S. (1976). *Human Characteristics and School Learning*. New York: McGrew Hill Book Company, Inc.
- Canale & Michael, Theoretical Bases of Communicative Approaches to Second Language Teaching and Testing, *Applied Linguistics*, 1 (1980) p.1-47.09. (125-137).indd
- Halton, Boyd. (1964, January). “*Motivation and General Mathematics Students*”. *Mathematic Teacher*, 57, 20-25.
- Harris, David. (1988). *Testing English as a Second Language*. New York: Mc Graw Hill.
- Lahaderne, Henriette M. “*Attitudinal and Intellectual Correlates of Attention: A study of Four Sixth-Grade Classrooms*,” *Journal of Education Psychology*. 59: 320-324 : August,1968
- Littlewood, William, *Communicative Language Teaching, (Great Britain: Cambridge, 1995), p 1-8.09. (125-137).indd 128 29/1/2560 21:13:33*
- Johnson, Keith; Johnson, Helen, eds. (1999). "Interaction Hypothesis". *Encyclopedic Dictionary of Applied Linguistics: A Handbook for Language Teaching*. Oxford: Blackwell Publishers. p. 174